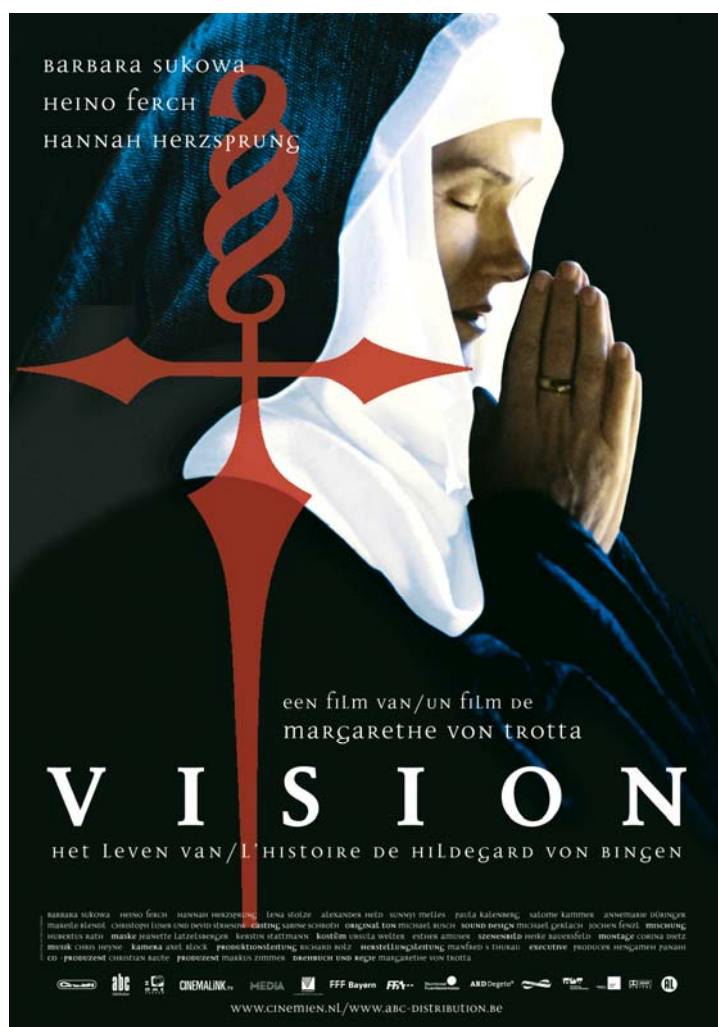

ABC Distribution
Kaasstraat 4
2000 Antwerpen
t. 03 – 231 0931
www.abc-distribution.be
info@abc-distribution.be

presenteert / présente

Persmappen en beeldmateriaal van al onze actuele titels kunnen gedownload van onze site:
Vous pouvez télécharger les dossiers de presse et les images de nos films sur:

www.abc-distribution.be

Link door naar PERS om een wachtwoord aan te vragen.
Visitez PRESSE pour obtenir un mot de passe.

VISION : HILDEGARD VON BINGEN – synopsis nl + fr

In dit kostuumdrama verfilmde Margarethe von Trotta, de grand dame van de Duitse cinema, het leven van Hildegard von Bingen (1098-1179). Als abdis van een Benedictijns vrouwenklooster ontpopte Von Bingen (Barbara Sukowa) zich als groot intellectueel en humanist, die de strenge kloosterregels veranderde en een menselijker beleid voerde. Zij was was niet alleen spiritueel leider en filosoof, maar ook dokter, wetenschapper en politicus. Leonardo di Vinci en Dante noemden de Duitse abdis als een van hun grote voorbeelden

L'histoire de Hildegard von Bingen, bénédictine visionnaire du XIIème siècle à qui l'on doit des écrits sur un monde en mouvement perpétuel se rapprochant plus de la physique moderne que des conceptions figées du Moyen-Âge, des principes de médecine douce et près de 80 symphonies...

Lengte 110 min. / Taal: Duits / Land: Duitsland
Durée 110 min. / Langue: allemand / Pays: Allemagne

VISION : HILDEGARD VON BINGEN – cast

Hildegard von Bingen	BARBARA SUKOWA
Mönch Volmar	HEINO FERCH
Richardis von Stade	HANNAH HERZSPRUNG
Abt Kuno	ALEXANDER HELD
Jutta	LENA STOLZE
Richardis' moeder / la mère de Richardis.....	SUNYI MELLES
Clara	PAULA KLARENBERG
Jutta von Sponheim	MAREILE BLENDL
Richardis von Stade	HANNAH HERZSPRUNG
Hildegard als kind / la jeune Hildegarde.....	STELLA HOLZAPFEL
Abdes Tengwich / l'abbesse Tengwich	ANNEMARIE DÜRINGER
Keizer Friedrich Barbarossa / l'empereur Frédéric Barberousse.....	DEVID STRIESOW

VISION : HILDEGARD VON BINGEN – crew

Regie / Réalisation	MARGARETHE VON TROTTA
Productie / Production	MARKUS ZIMMER
Uitvoerend Producent / Producteur exécutif.....	HENGAMEH PANAHI
Camera / Caméra.....	AXEL BLOCK
Muziek / Musique.....	CHRIS HEYNE
Casting	SABRINE SCHROTH
Kostuums / Costumes.....	URSULA WELTER
Montage	CORINA DIETZ

VISION : HET LEVEN VAN HILDEGARD VON BINGEN / L'HISTOIRE DE HILDEGARDE DE BINGEN

De jonge Hildegard werd voor haar opvoeding op haar achtste overgedragen aan de zorg van Jutta von Sponheim, abdis van het nonnenklooster te Disibodenberg. Ze leerde Latijn, enkele van de middeleeuwse artes liberales, het lezen en interpreteren van de psalmen en andere Bijbelteksten, de liturgie en de regel van Benedictus. Al op haar vijftiende jaar legt zij de gelofte af. Als Jutta in 1136 sterft, neemt Hildegard de leiding van de vrouwengemeenschap over en wordt abdis. Tegen de wil van Kuno van Disibodenberg, abt van het benedictijner klooster, besluit Hildegard in 1147 een zelfstandig vrouwenklooster te stichten op de Rupertsberg te Bingen, onder andere gesteund door de aartsbisschop van Mainz. In 1150 betrekken de nonnen hun nieuwe onderkomen en in 1152 wordt de bij het klooster behorende kerk door de aartsbisschop gewijd. De toeloop van vrouwen voor haar klooster is zo groot, dat zij in 1165 een dochterklooster opent te Eibingen. Vanaf haar 43e levensjaar kreeg Hildegard visioenen die zij liet optekenen. De officiële kerkelijke autoriteiten volgden haar visioenen in eerste instantie argwanend. Dit veranderde toen tijdens de synode van Trier in 1147 de heilige Bernardus van Clairvaux en de aartsbisschop van Mainz haar onder de aandacht van Paus Eugenius III brachten, die haar aanspoorde en bemoedigde om haar werk voort te zetten. Zo kon zij met de zegen van de Kerk haar eerste grote werk, *Scivias* voltooien: Ken de wegen van de Heer.

In het nieuwe klooster componeert Hildegard de muziek die haar tegenwoordig opnieuw beroemd maakt. Deze muziek is net zo afwijkend van het gebruikelijke als haar andere werken, en vormt in feite een geheel eigen tak aan de boom van het Gregoriaans. Naast de muziek schreef ze nog twee grote visioenenboeken: *Liber vitae meritorum* oftewel Boek van de verdiensten van het leven (1150-1163) en *Liber Divinorum Operum* oftewel Boek van Goddelijke werken (1163.) Ook van haar hand zijn de *Physica* en *Causae et Curae* (1150), twee werken die samen beter bekend staan als *Liber Subtilitatum* (Het boek van subtiliteiten). Deze handelen niet over theologie, maar over de natuur en de geneeskunst. De invloed van Hildegard neemt ondertussen een hoge vlucht, onder andere doordat Hildegard gevraagd en ongevraagd adviezen schrijft aan allerlei hooggeplaatste kerkelijke en wereldlijke personen. Ze correspondeert met o.a. Bernardus van Clairvaux en keizer Frederik Barbarossa. Verder was ze bevriend met verschillende andere heiligen. Op 17 september van het jaar 1179 stierf Hildegard van Bingen op de leeftijd van 81 jaar. De aanwezigen beweerden dat op dat moment vanuit de hemel een helder licht op haar sponde viel.

Hildegard was een 'femina universalis', een renaissance-mens, voordat de renaissance ook maar begonnen was, maar tegelijkertijd een middeleeuws kind van haar tijd. Diep religieus en spiritueel, doortrokken van de toen heersende christelijke visie op de mensheid, maar soms ook verrassend modern

in haar boodschap aan de wereld. Wat Hildegard in haar eigen tijd vooral opmerkelijk maakte was het feit dat ze een vrouw was, en dan een vrouw die zich niet liet beperken door de rol die de middeleeuwse samenleving aan vrouwen voorschreef. Vrouwen werden gedurende de Europese middeleeuwen door tal van vooroordelen achtervolgd. Door sommige kerkvaders als nauwelijks menselijk gezien en analoog aan Eva makkelijk te verleiden door de duivel tot alle kwaad. Tegelijkertijd was daar de Heilige Maagd Maria, als moeder van God, de grote spirituele inspiratie en troosteres voor de middeleeuwse mens. Hildegard steeg hier bovenuit, ze correspondeerde met de groten van haar middeleeuwse wereld zoals Bernhard van Clairvaux, schreef haar beroemde muzikale composities en haar natuurkundige geschriften en kreeg daarbij ook nog Goddelijke visioenen die zij in uiterst poëtische taal beschreef.

Hildegarde de Bingen (1098-1179), religieuse bénédictine, est sans aucun doute l'une des plus importantes et fascinantes femmes du Moyen-Âge qui bouleversa le Saint Empire Romain Germanique.

"En l'an 1141 de l'Incarnation de Jésus-Christ,
quand j'avais 42 ans et 7 mois,
descendit du ciel une Lumière ardente aux lueurs étincelantes
qui me traversa l'esprit et m'embrasa la poitrine.
Et soudain s'ouvrit à moi le sens des Écritures..."

Elle fut tour à tour :

- abbesse de Disibodenberg succédant ainsi à Jutta de Sponheim, mère supérieure, qui avait assuré son éducation depuis l'âge de 8 ans. Elle s'en ira fonder par la suite sa propre abbaye à Eibingen.

visionnaire : elle reçut des visions prophétiques. Averti, le Pape Eugène III les considéra comme autant de grâces reçues du Seigneur et enjoignit la religieuse de les consigner par écrit (Scivias).

musicienne : elle composa près de 80 symphonia consécutives à ses visions et destinées à être chantées en public.

- médecin : ses découvertes en médecine (dite "douce" !) la conduisirent à ne pas dissocier le corps de l'âme ni de l'esprit afin de soigner l'être humain dans sa totalité (partie intégrante du cosmos créé par Dieu). Son oeuvre scientifique, avec notamment l'importance accordée à la diététique, est vaste. On redécouvre de nos jours son Lapis Lapidarum qui décrit 24 pierres aux vertus thérapeuthiques.
- guérisseuse : on raconte qu'elle rendit la vue à un jeune aveugle en versant un peu d'eau du Rhin sur ses yeux.
- linguiste : elle élaborait une langue artificielle construite, écrite et parlée par elle seule et qu'elle appela "la Lingua Ignota".
- conseillère : du Comte de Flandre à l'Empereur Frédéric Barberousse, elle rencontra ou entretint une correspondance soutenue avec les plus hauts personnages de l'époque. Ses prêches résonnèrent dans de nombreuses églises.

Malgré une existence si extraordinaire et si "pleine", la Bienheureuse Abbessse rhénane, loin d'être une simple moniale, ne sera jamais canonisée, du moins par les docteurs de l'Eglise. Adulée cependant par le peuple, on peut dire que seule la ferveur populaire fit d'elle une sainte comme cela se produisit pour saint Augustin.

VISION : HILDEGARD VON BINGEN – Margarethe von Trotta

Toen Margarethe von Trotta (1942), het buitenechtelijke kind van Elisabeth von Trotta en schilder Alfred Roloff, in de jaren 60 naar Parijs verhuisde, verdiende ze de kost door te werken voor verschillende filmcollectieven. Von Trotta deed hier ervaring op in het schrijven van scripts en het regisseren van korte films. Ook was zij actrice voor regisseurs als Fassbinder en Schlöndorff. In 1971 trouwde ze met Schlöndorff en een paar jaar later maakte Von Trotta haar eerste speelfilm.

Von Trotta gebruikt vaak prominente vrouwelijke karakters in haar films, velen vinden haar de belangrijkste vrouwelijke regisseur die momenteel werkzaam is in Duitsland. Ze is ook een professor in de filmwetenschappen aan de European Graduate School in Saas-Fee.

Monia can also be seen on the big screen in Anne Émond's short film *Frédérique au centre*, and Xavier Rondeau-Beauchesne's *Hier, demain, hier*. She also acted in Denys Arcand's *L'Âge des ténèbres*.

Margarethe von Trotta (1942), l'enfant extraconjugal de Elisabeth von Trotta et le peintre Alfred Roloff, travaillait pour des différents collectifs de film quand elle a déménagé à Paris. Von Trotta y a appris beaucoup sur l'écriture des scénarios et la mise en scène des court-métrages. Elle travaillait aussi comme actrice avec des réalisateurs comme Fassbinder et Schlöndorff. En 1971 elle a marié Schlöndorff et quelques années plus tard elle a fait son premier long-métrage.

Von Trotta utilise souvent des caractères forts féminins dans ses films, elle est considéré comme la réalisatrice allemande la plus importante. Elle est aussi un professeur dans les sciences de film à l'European Graduate école à Saas-Fee.

A Clasart Film production presented with Concorde Classic. (International sales: Celluloid Dreams, Paris.) Produced by Markus Zimmer. Executive producer, Hengameh Panani. Directed, written by Margarethe von Trotta.

Aside from the obvious power of Barbara Sukowa's central performance, much of what is best in Margarethe von Trotta's "Vision" lies just beneath the surface. Entirely of a piece with the writer-director's various feminist-angled dramas, historical and otherwise, the film exalts the diverse accomplishments of the 12th-century Benedictine nun Hildegard von Bingen in a manner that is deeply serious but not austere in the Dreyer or Bresson mold. The very nature of the subject will limit commercial options to the rarefied art realm, theatrically and otherwise.

Outwardly, the picture examines what it took for a nun to dramatically expand her range of interests and activities into such realms as holistic medicine, scientific inquiry, music and drama, in addition to being sanctioned for expressing her "visions" of the Lord's word, at a time when women of the cloth were not even allowed to preach. If secular as well as religious sainthood were possible, von Trotta would surely advance her film as a nomination brief in both categories.

Often angering the brothers at the Disibodenberg cloister by disputing their authority, Hildegard (Sukowa, in her fifth film with the director) does whatever it takes to get her way. This is a woman with a very special feel for how the levers of power work within the church hierarchy and, in quietly suggesting that she may have resorted to such grand subterfuges as feigning illness and near-death to achieve her ends, von Trotta would seem to be indicating, and endorsing, the "by any manipulation necessary" approach that her heroine -- and, by extension, any woman -- was obliged to employ.

Cheekily beginning with a brief prologue showing how the end-of-the-world predictions of certain fin de millennium Christians proved unreliable, this episodic presentation of the life of a woman who lived 81 years jumps from her being "given to God as a gift" to the order at a young age to, 30 years later, being elected magistra. Setting herself apart from sisterly docility by her thirst for the wisdom of the ancients, interest in being at one with nature, and disdain for the locally popular sport of selfflagellation, Hildegard really puts the abbot's rosary in knots by announcing that she receives messages from God via clarifying visions.

Forced to present her case before a distinctly unsympathetic panel, the fearless and articulate Hildegard prevails by appealing to the pope himself. This emboldens her to further outrageous behavior, such as, in the wake of one novice's shocking pregnancy, breaking away to establish her own cloister so her nuns can live apart from male contact.

Her great love and, eventually, Achilles heel turns out to be her young protegee. The lovely, teenage Richardis (Hannah Herzsprung) is like an unbroken colt at first, sprinting around and spinning about in a way that makes you think the other nuns will, at any second, break into a chorus of "How Do You Solve a Problem Like Maria?" But Richardis eventually becomes Hildegard's closest confidante and imagined successor, just as Hildegard was for the magistra who raised her. When, after many years, Richardis is posted elsewhere, a fierce battle and eventual trauma ensue. Hildegard's late life story stirringly shows the breaking of yet one more barrier to women's usefulness in the church.

For all her admiration for her subject's bravery and intellectual adventurousness, von Trotta remains uncommitted when it comes to buying her religious utterances. Hildegard's verbalizations of her visions mostly consist of doctrinal embroidery, insights into what God must have meant when He did this or that, and the film neither endorses nor rejects, flatters nor mocks the human vessel that articulates them.

Ultimately, this is the story of a woman who, temporarily, forced the church to be a little less sexist, even as she used her wiles with more powerful men to overcome the men with immediate power over her. Sukowa embodies her character's imposition of will with complete conviction, just as she does Hildegard's imposing intellect and bottomless devotion. Heino Ferch warmly plays her lifelong supporter among the monks, while Herzsprung is radiant as the daughter figure.

One moderate distraction is the production's pristine look. After a generation or more of films dedicated to how filthy olden times really were, "Vision" almost has the appearance of a 1950s period production, with each robe and veil appearing freshly cleaned and every monastery chamber looking as though it were scrubbed that very morning, all shown off via unnaturally bright lighting.

Chris Heyne's active score combines styles and orchestration motifs to reasonably good effect.

Screen INTERNATIONAL

On the face of it, the life of a spiritual pioneer would seem to be an odd new wrinkle in the career of Margarethe von Trotta, whose historically entrenched dramas have tended to meld the personal with the political. Galvanized by a magnetic performance from her five-time collaborator Barbara Sukowa, however, this biopic of the mystic and maverick Benedictine nun Hildegard von Bingen makes for a surprisingly persuasive addition to von Trotta's gallery of potent female protagonists.

Axel Block's golden-hued photography takes maximum advantage of the film's pastoral cloister settings. The challenge in finding a wide audience for this well-crafted effort, though, may have less to do with its resolutely straightlaced subject matter than a curiously flaccid resolution that generates less of an emotional punch than a tally of the film's many effective scenes would seem to promise.

Von Trotta begins her 12th century tale at its medieval grimmest, when, as a cloistered child, von Bingen bears witness to the ugly self-mortification rituals of her elders. Some 30 years later she ascends by popular demand to the role of magistra, at which point von Bingen (Sukowa) tries to disabuse the cloister's monks and nuns of their whips, an enlightened outlook that is accompanied by a new emphasis on herbal medical practices.

Benefitting perhaps from the brief honeymoon period accorded most newly elected leaders, von Bingen is given a considerable amount of leeway for her innovations. It is only when she professes to be a chosen conduit for the messages of God that she incites the suspicion of the monks, who accuse her of faking visions.

And it's not just the men who are threatened, a fact made painfully clear when von Bingen's campaign to institute a separate residence for the nuns and monks is met with brickbats from some of the sisters, who resent being wrested from the comforts of monastery life.

Von Trotta adds some welcome human-size texture to her potentially superhuman protagonist via a subplot involving a spirited 16-year-old (Herzsprung) who joins the sisterhood, claiming von Bingen as her mentor and developing a surrogate familial bond that manages to unseat them both.

Herzsprung's feline beauty and intensity provide a perfect foil for Sukowa, who makes her character's impulses feel grounded and sane without ever being earthbound. She receives solid help as well from Ferch, who is quietly charismatic as a monk who becomes von Bingen's biggest male supporter.

Axel Block's golden-hued photography takes maximum advantage of the film's pastoral cloister settings, evoking eloquent contrasts between candlelit stone interiors and foresty exteriors. The production takes imaginative liberties in bringing to life its protagonist's many accomplishments, including the premiere of the first-ever morality play, staged here with a spare theatricality that makes it seem more of-the-moment than the movie surrounding it.